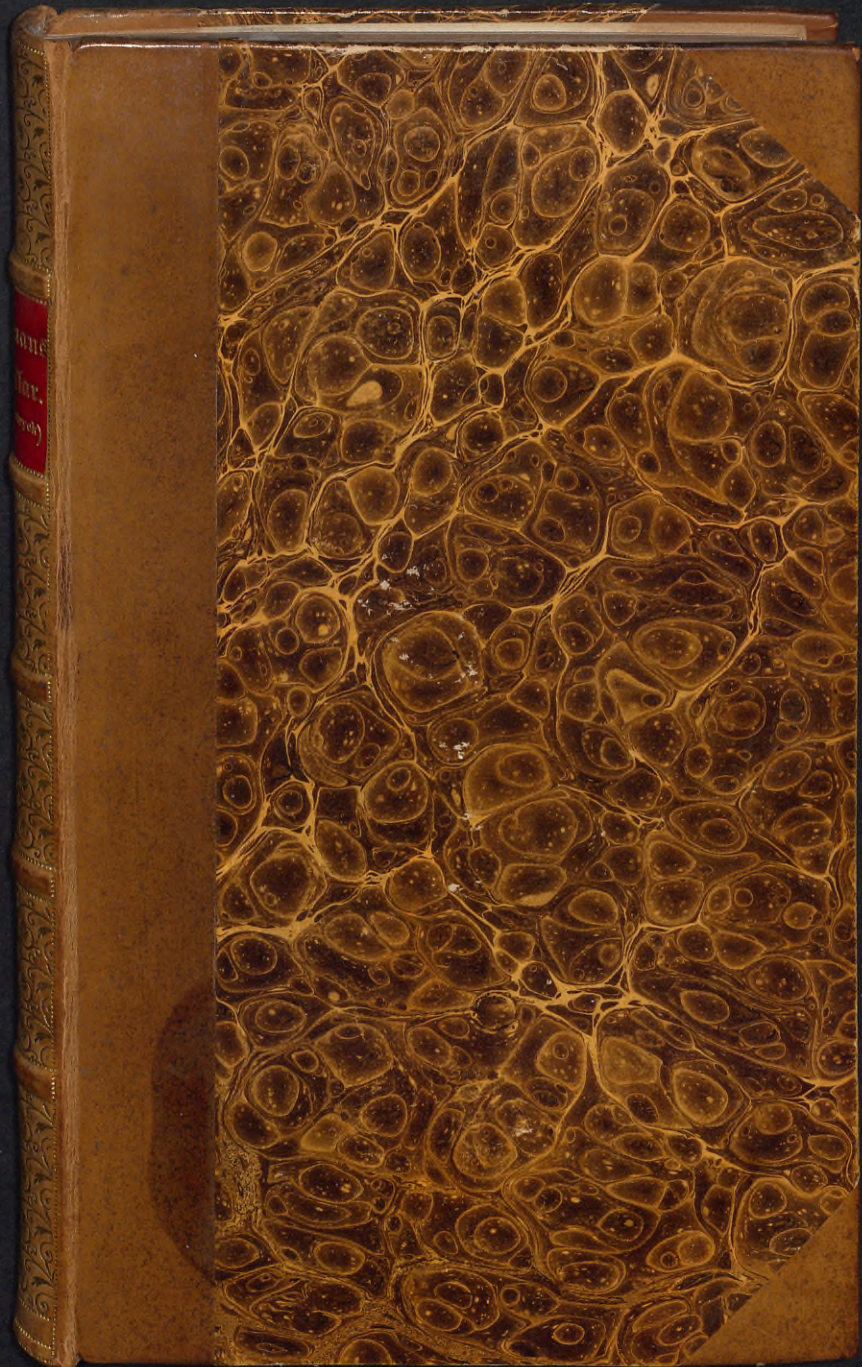

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

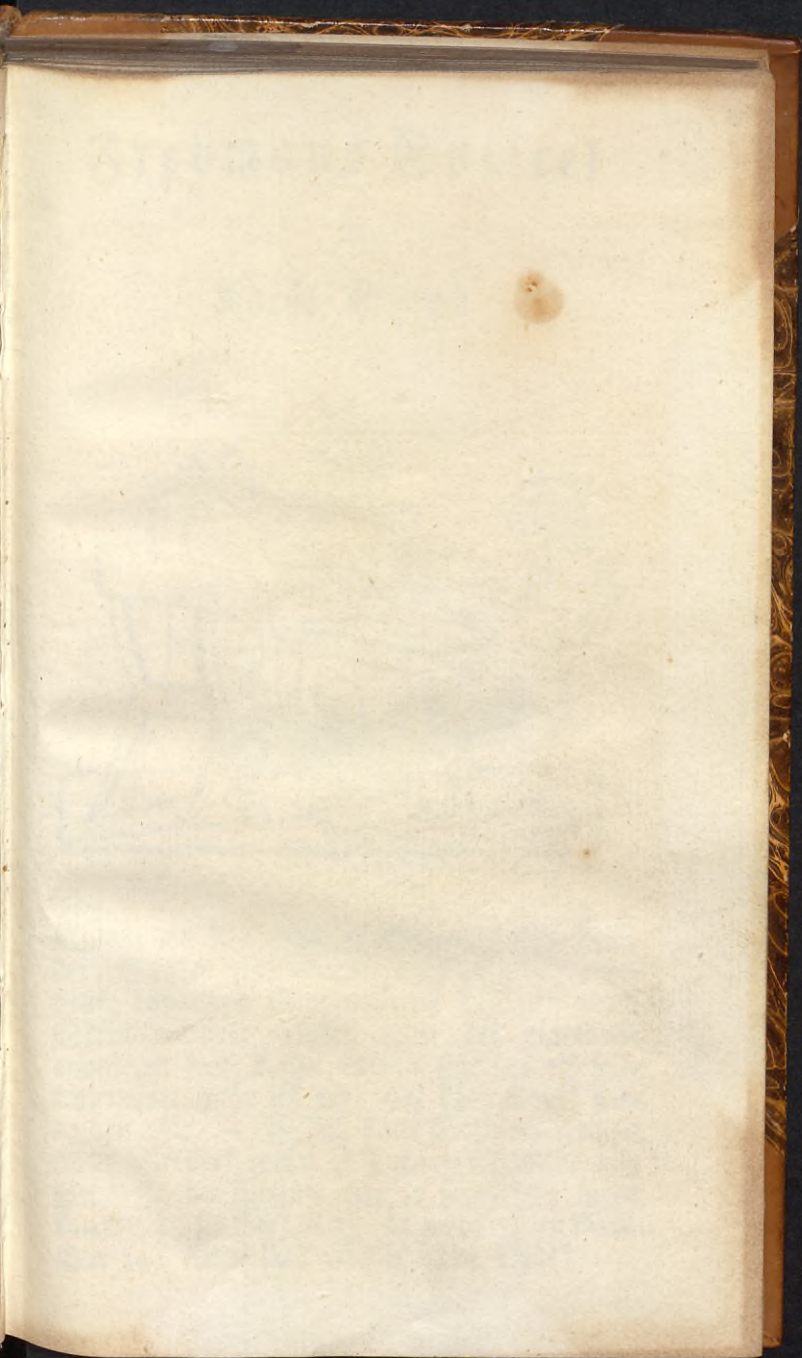

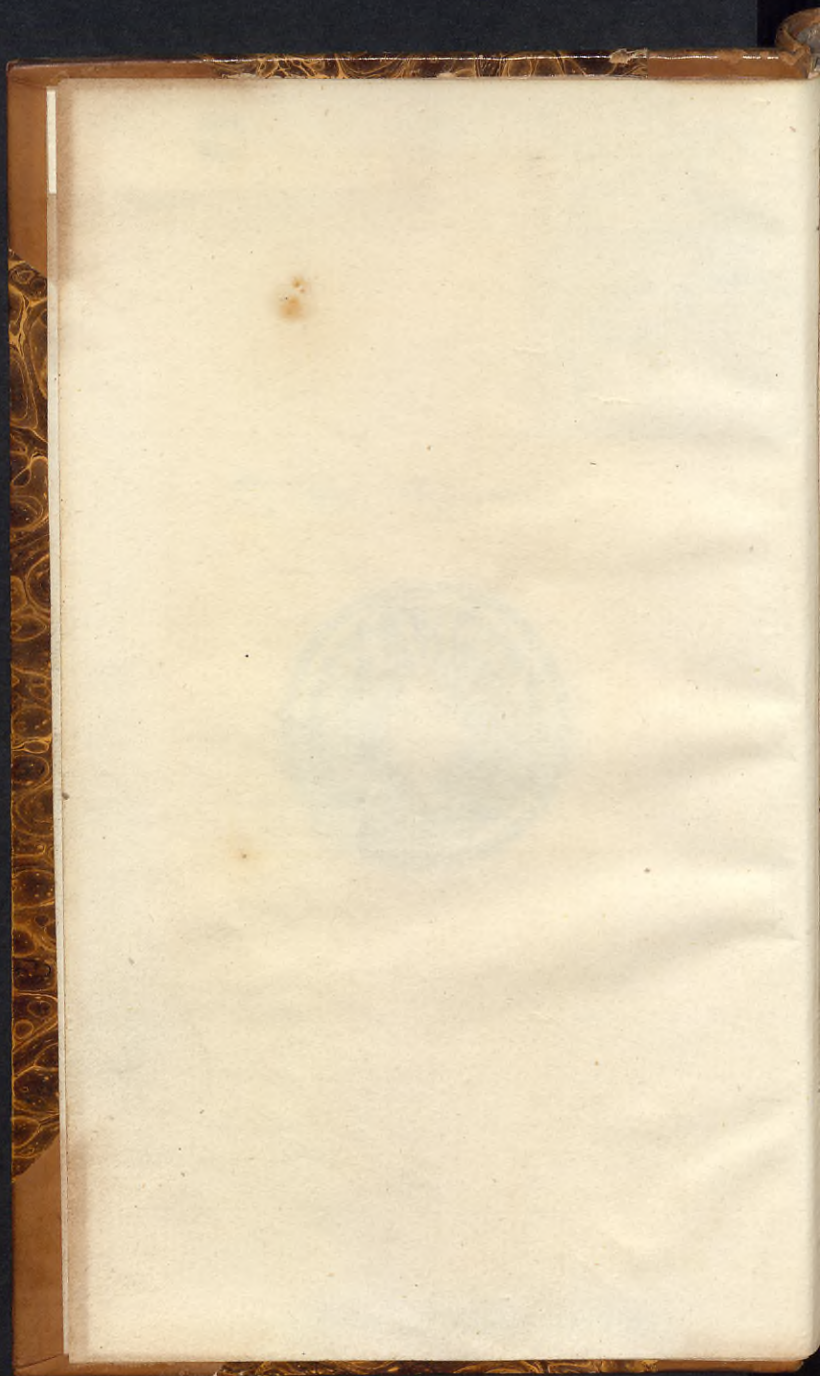
Litt.
Sv.

C. M. Berlin

Fredmans Epistlar om Brödernas Krakel.

- 1) Ge, Mowitz, hwi står du och gräter, m. m.
- 2) Tjenare, Mollberg, hur är det fatt? m. m.

SEDERSTRÖM,
trykt i Gellsteinska Tryckeriet, 1824.

t
 ro
 utens
 fl.
 mar
)
 i
 sty-
 latta.
 olens
 quing
 low
 ad
 tes
 ad
 mar
 od.
 Zelo.
 (All-
 1.383)
 fen?

Se Mowitz, hwi står du och gråter
Så blodig och swullen och slinn?
Dörrn up, nå wälkommen nu åter!
Si här har du farstun, stig in.
Sja lefwa ju dina patroner;
Förglöm den förtret du har rönt.
Pong pongtuli pongtuli. Skönt
Du står dina toner.

2.

Gutär på en halspart, min broder;
Se här, tag en sup, råck ut hand.
Wårt bränwin med guld och klenoder
Förgyller båd' tunga och tand.
Men har du ej feber? — Hwad mera? —
Då är en sup finfel ej sundt! —
Pong pongtuli pongtuli. Strunt!
Er lagom moquera,

3.

Är ögat utslagit? — Ah inte?
 Låt plåstret få sitta, din hund. —
 Mins du hur jag sist dig påminte
 Om slagsmålet på Gröna Lund? —
 Förstör nu den warma kristallen;
 Ge supen, ge hit, eller slås. —
 Pong pongtuli pongtuli. Trof!
 Jag slår dig i skallen.

4.

Det plågar ens oro ju låtta.
 Att öppna sitt hierta en wän;
 Sätt på dig peruken, beräita
 Svarför du blef sparkad i änd':
 Kund' du dig då intet förswara,
 Men fumla och slogs som en so? —
 Pong pongtuli pongtuli. Jo,
 Det skall jag förklara.

5.

Den Tjugu och åttonde Juli
 Är, om jag mins, eller hur?
 Den dagen war klart, stundom muli,
 Med regn ur en blipprande skur.
 Det war, om jag drar mig till sinnes,
 Den tjugu och femte, — Nå säj. —
 Pong pongtuli pongtuli. Nej!
 Nej, we! den som minnes.

ro
 utens
 fl.
 mar
)
 lly-
 tatta.
 olens
 quing
 low
 ad
 tes
 ad
 mar
 or
 Zelo.
 (Bell.
 4.383)
 hren."

6.

Litgodt, om en aften jag råka
En Nymf med ett hängande flor;
Jag börja med henne att språka,
Fick weta precist hwar hon bor;
Gränd heter — tyst lät mig fundera —
Precist Jöran Helsinges gränd;
Pong pongtuli pongtuli. Känd,
Jag säger ej mera.

7.

Jag bar just Stolen på ryggen,
Gick efter och halta och skalf;
med floret i ögat för myggen
Min skönhet stank in i ett hwall.
Men just i det samma hon stanna,
Wips kom der en långbent Drabant;
Pong pongtuli pongtuli. Sant!
Han swor och förbanna.

8.

Allt måste jag spela och brumma,
Och gå med Stolen parrull;
Men hur jag på strångarna tumma,
Sprang qwinten och jag föll omkull.
Fan far i den blågula draken!
Ge mig nu en sup eller två.
Pong pongtuli pongtuli. Nå,
Nu känner du saken.

Min skönhet han strax sig tillägna,
 Birfilar falla han mig:
 Och örflar hagla och regna
 Och smattra som kulor i krig.
 Rewange! — Han ropte, Kanasse!
 Där har du för qvinten som sprang,
 Pong pongtuli pongtuli. Klang!
 Ewi sådan Batalje!

Sjenare, Mollberg, hur är det fatt?
 Hwar är din Harpa? hwar är din hatt?
 Ach! hur din läpp är kluswen och stor!
 Hwar har du varit? swara, min Bror.
 Till Kossack, min Far.
 Min harpa jag bar;
 Där börjas krafel,
 Om mej och mitt spel;
 Och bäst jag spelte, Pling plingeli plång,
 Kom en Skosickare, hjulbent och lång,
 Högg mig på truten. Pling plingeli plång.

its
 ers
 entens
 . fl.
 lluar
 en).
 . ity.
 falka.
 colens
 quing
 low
 - ad
 les
 - ar
 lluar
 - ok
 3cl.
 (Bell.
 4.383)
 fren."

2.

Hur såg han ut? jo, surögd och Elen,
Swarta skinnbyxor, mörkblåa ben,
Upfästad hatt med guldräns och band,
Randiger nattrock och kapp uti hand.

Just så såg han ut,
På västen et spjut,
Satt i et gehäng,
Och när han blef sträng,
Slog han i verkstan, Pling plingeli pläng,
Så at der darra båd' fällbänk och säng,
Fönster och dörrar. Pling plingeli pläng.

3.

Jag satt och spelte, nykter och sur,
Drottningens Pålsta i Påsen, O dur:
Rundt kring mig satt förståndiga män;
Den drack et stop, et halstop drack den.

Men hur det war fatt,
Slog en af min hatt,
En ann' sad åt mej:
Hwad fan angå dej
Pålens affärer? Pling plingeli pläng.
Spela ej Pålsta, men lär dig en gång.
Ha tand för tunga. Pling plingeli pläng.

4.

Hör, min Mecenäs, hör hwad som sker
Jag satt så nöjd och drack mit qvarter,

Kalte helt högt om Pålens conjunctur,
Weten, god' herrar, sad' jag, och drack ur,

Ut ingen monark

I werlden så stark

Förmår i sitt land

Förbjuda min hand

Ut på min harpa, Pling plingeli plång,

Och det så länge där finnes en strång,

Spela en Pålsta. Pling plingeli plång.

5.

Nu satt i wrån en gammal Sergeant,
Ewenne Notarier och en Stånddrabant;

De ropa: nå, Skoffickarn har rätt,

Pålen är straffadt, des' öde urmått.

Ur skrubben kom fram

En windögd Madam,

Slog Harpan i kras

Med flaskor och glas:

Skoffickarn högg mig, Pling plingeli plång,

Wak uti nacken en skärfa så lång.

Der har ni saken, Pling plingeli plång.

6.

Rättwisa werld, nu frågar jag sist:

Led jag ej orätt? — Mollberg, jo wist,

Lider jag ej oskyldigt? Gutår!

Harpan är sönder och näsan är sär.

ist
ars
entens
fl.
lluar
(
Ny-
fatta.
Colens
quinga
low
ad
lee
ad
lmar
- or,
Zelo.
(Red.
1.383)
fren.

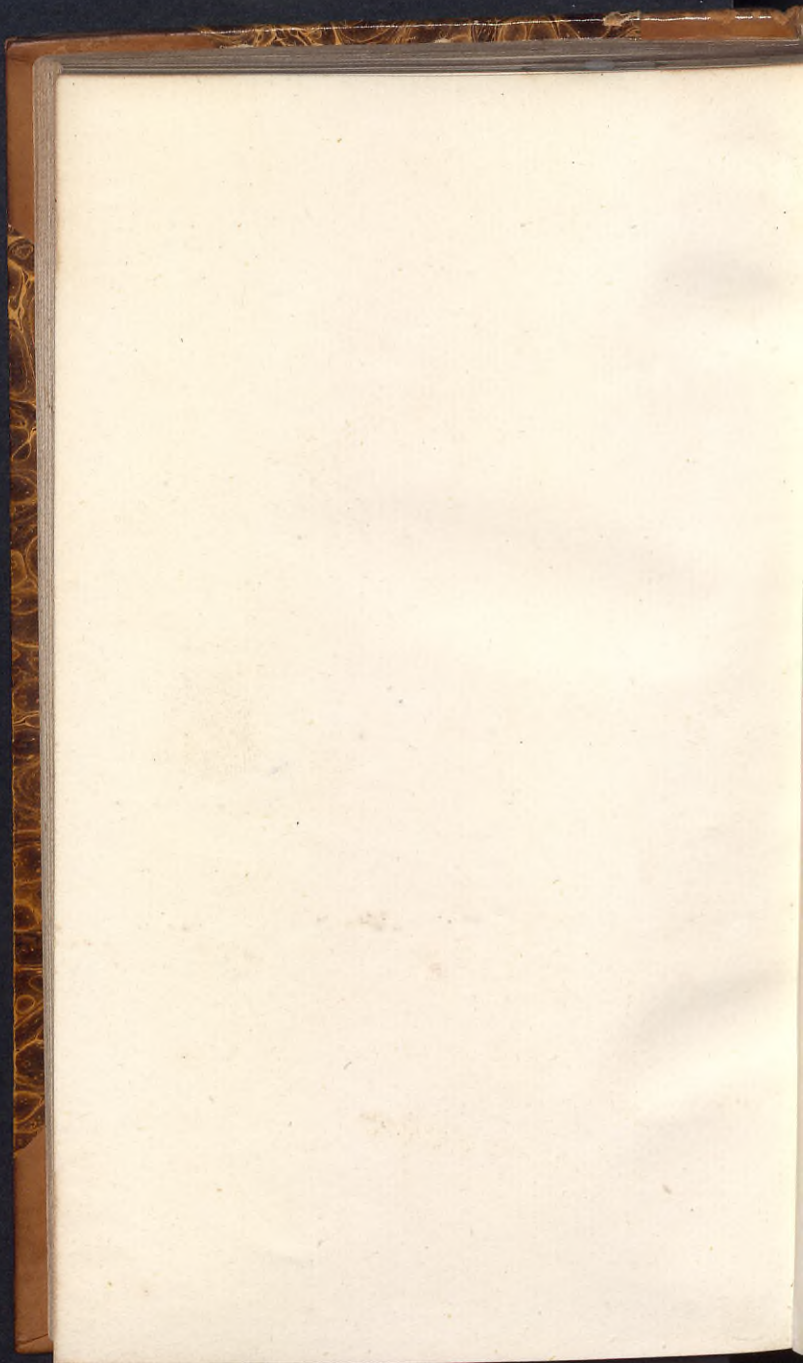
Owi sådan förtret!
Ej bättre jag wet
An fly ur mitt land,
Med harpan i hand,
Spela för Bacchus och Venus, kling klang!
Bland Virtuoser ta stämna och rang.
Gösi mig, Apollo. Pling plingeli plang.

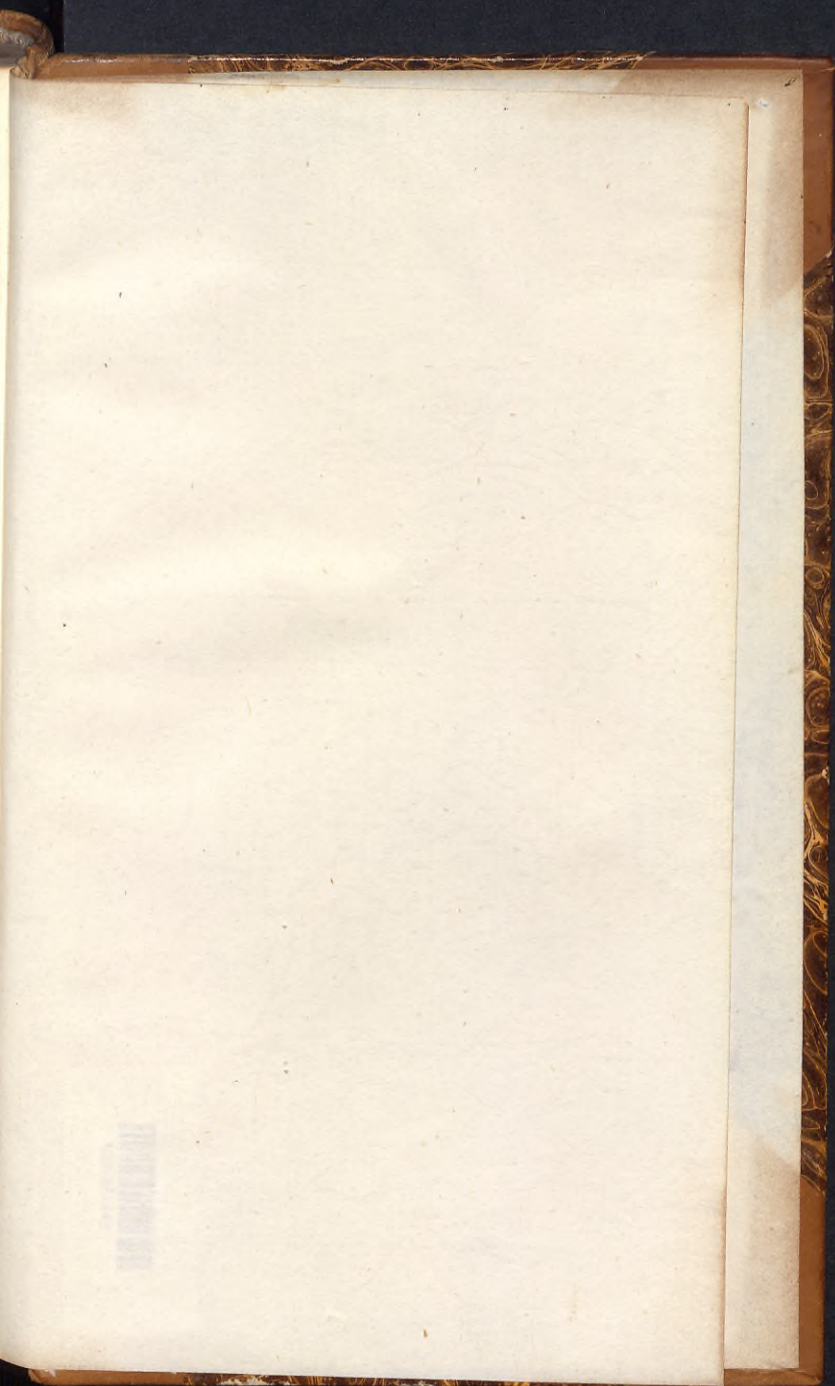

Bellman har ofta uppräpitt
sifan föfattare till "När jag bars
ur mitt hus" såsom i "Studentens
glada lif, jänger af svenska n. fl.
föfattare" Grog 1850 (der Bellman
äro uppräppta sifan föfattare),
"Poetisk Album" Grog 1857. "Ny-
aste Historik" Skiller 1860. - Föfatta-
ren var Assistenten i Stockholms
Stad Politic - Embets- och Byggnings-
Collegium Carl Anders Ericsson
Roos (1764 - 1803). Den samme är
äro föfattare till: "Med denna matie
hand jag föfatar än en gång" hvilket är
uppräppta i P. A. Sonders uppl. af Bellman
och äro i Alsterboms Svenskt Sång och
Skaldes (6:e band. sid. 34) tillskrifter Belle-
man.

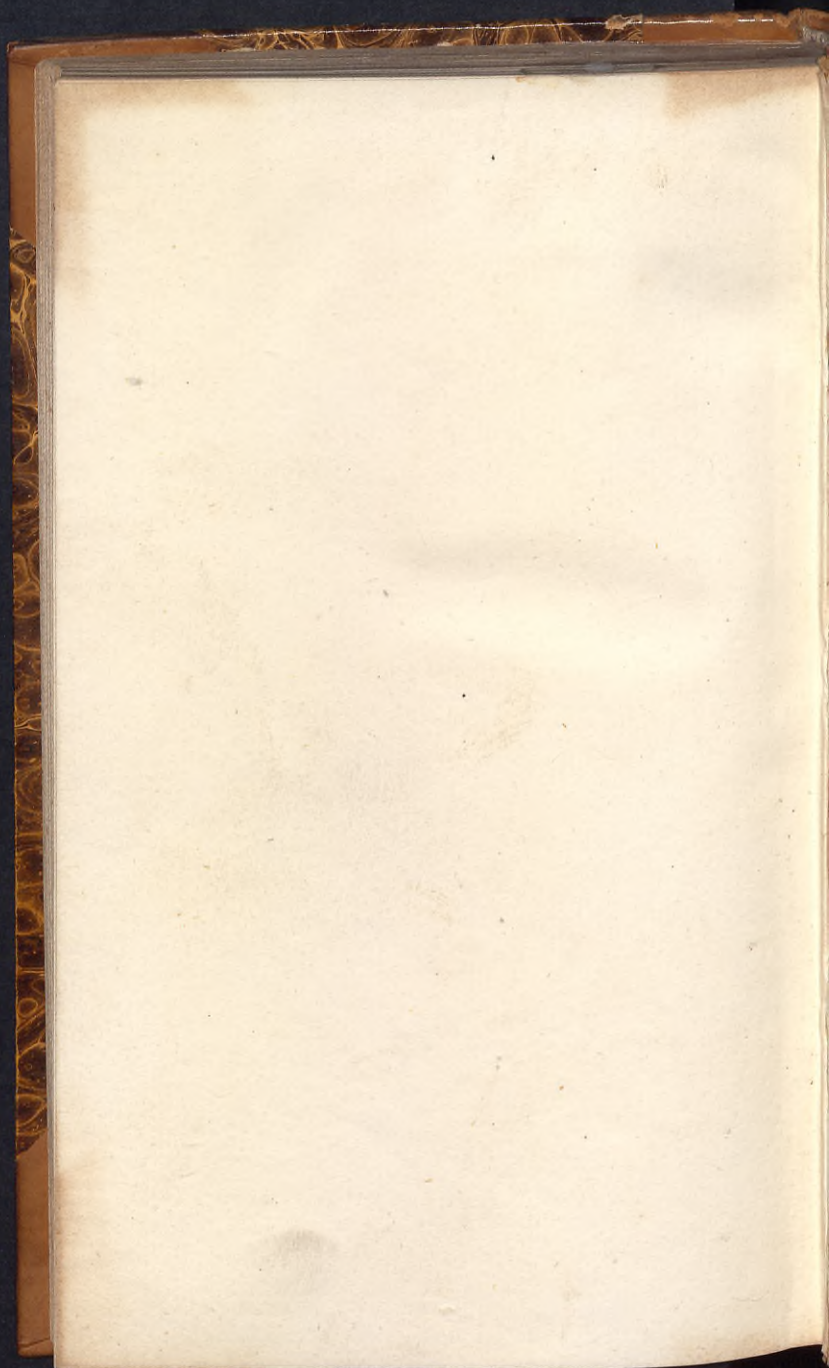
"I färdens från krogen till grepen" (Bell-
man Sång. Skriften Skiller 1879 4de band. sid. 383)
föfattare Roos:

"En härold: brodern Roos med stafven."

1001851448

